

Corydoras trilineatus - Háromcsíkos páncélosharcsa

ELSŐ LEÍRÓJA:	Cope, 1872
CSALÁD:	Callichthyidae
MÉRET:	5-5,5 cm
C°:	23-27
pH°:	6-7,5
Nk°:	2-15
HELYIGÉNY:	70 liter
VISELKEDÉS:	békés, csapatos
TÁPLÁLÉK:	mindenevő
TARTÓZKODIK?	alsó szint
ÉLETTARTAM:	6-8 év
TERM.VÉD.:	felméretlen

Corydoras trilineatus
Háromcsíkos páncélosharcsa
(Cope, 1872)

TOVÁBBI KÉPEK:

TÉRKÉP (MAP); ELTERJEDÉSI TERÜLETE:

Térkép még nem készült az adatlaphoz, feltöltése folyamatban!

Széles elterjedésű faj, megtalálható Peruban, Ecuadorban és Brazíliában is. Peruban a Rio Ucayali mellékfolyóiból, a Rio Ampiyacu, Rio Calleria, Rio Yavari, Rio Nanay, Rio Huytoyacu és Rio Yasuni folyókból ismert, Ecuadorban pedig a Rio Bobonanzaban, Rio Capanuariban és Rio Pastazaban fordul elő. Brazíliában a Rio Acre folyásvidékén él.

KÜLALAK ÉS JELLEGZETESSÉGEK LEÍRÁSA:

A fajgazdag In9 leszármazási vonal tagja. Ide klasszikus küllemű páncélosharcsák tartoznak, melyek viszonylag rövidebb, tömzsibb alkatúak és lekerekített arcorrúak. A háromcsíkos páncélosharcsa alapszíne ezüstös, rajta fekete mintát visel. Jellegzetes, hogy ez a minta kis hullámvonal-alakú sávokból

áll össze a háton és a fejen is. A fej alsó területén lehetnek pöttyök, máshol kevésbé jellemző, bár változékony a faj. Nevét az oldalán húzódó sávokról kapta: egy fekete vonalat találunk, mely fölött és alatt fehér csík bontakozik ki, ebből származtatható a három sáv a nevében. Ez a fekete csík a hátúszóig előreér, jellemzően nem szakadozik fel. Nagyon jellegzetes még a hátúszó felső területét elfoglaló fekete folt. A farkúszó vékonyan csíkozott, ez előfordulhat a farok alatti és a zsírúszón is.

Több hasonló fajt is ismerünk, leggyakrabban a gyászfoltos páncélosharcsával (*C. julii*) tévesztik össze. Esetében hullámvonalak helyett kisebb pöttyöket találunk, melyekkel gazdagon megszórt a test. Az oldalán lévő csík vékonyabb, rövidebb, és eleje gyakran felszakadozik pöttyökké. A két faj változékonysága miatt azonban teljesen bizonyosak élőhely-adatok ismeretében lehetünk!

További hasonló fajok:

C. punctatus: A *C. julii*-ra nagyon hasonlít, de általában hiányzik az oldalról a csík (vagy pettyekből áll). Ezt a területet leszámítva egész teste pöttyös.

C. cruziensis: Leginkább a *C. punctatus*-ra emlékeztet, de a farkúszón vastagabbak a fekete vonalak, pöttyei általában egyenletesebb elhelyezkedésűek, valamivel halványabbak. A fekete hátúszófolt az úszó felső részén található. Ez fontos bélyeg, mert a *C. paraguay*-tól leginkább ez alapján különböztethető meg, nála a fekete folt a hátúszó alsó részén helyezkedik el.

A leíratlan fajok között is van néhány, mely nagyon hasonló, a legfontosabbak a C120, CW050 és CW060. A C120 inkább foltos mintájú, a legfőbb különbség, hogy kerekesebb formájú fekete folt helyett szabálytalan alakban mintázott a hátúszója. A CW050 rendkívül hasonlít a *C. trilineatus*-ra, de nála hiányzik a hátúszó fekete foltja. A CW060 inkább *C. julii*-szerű, de valamivel sűrűbben foltozott, az oldalcsíkja erős és kontrasztos, farkúszója sűrűn csíkozott.

TARTÁSA ÉS TENYÉSZTÉSE:

A háromcsíkos páncélosharcsa a hazai akvarisztikában gyakorinak számít, rendszeresen beszerezhető, ismert és sokak által tenyésztett faj. Nagyon gyakori azonban, hogy téves néven kerül forgalomba, általánosan elterjedt rá is a *Corydoras julii* (gyászfoltos páncélosharcsa) név. A *Corydoras julii* valójában azonban sokkal-sokkal ritkább, csak keveseknek van szerencséje tartani őt idehaza, leginkább vadonfogott egyedek kerülnek az országba belőle. A tapasztalatok szerint, ha valaki állatkereskedésben *C. julii*-t vásárol, az esetek nagy többségében *C. trilineatus*-okat kap. Megkülönböztetésükről fent már esett szó, azt azonban érdemes tudni, hogy mivel nagy elterjedésű és variábilis fajok, a legbiztosabb pont megkülönböztetésükre az élőhelyi adatok ismerete. Elképzelhető, hogy hibridjeik is léteznek.

Nem véletlen kedveltsége, hiszen egy dekoratív és könnyen tartható páncélosharcsa, kezdő akvaristáknak

is ajánlott. Nem kényes, és akár vegyes társas akváriumban is megállja a helyét. Társítani könnyű, minden olyan hal lehet lakótársa, mely nem tesz kárt benne (és persze igényeik megegyeznek). A legideálisabb lakótársai azonban kétségkívül a pontylazacok és törpesügérek, gyönyörű biotópokat rakhatunk össze vele, melyek az Amazonas felső folyásvidékének életközösségét mutatják be. Mindenképpen csapatosan tartasuk, legalább 6-8 példányát szerezzük be, hogy jól érezzék magukat. Egyébként sokkal szemet gyönyörködtetőbb látványt nyújtanak csapatban. Kiemelhetjük színeiket, ha sötét aljzat fölött tartjuk őket.

A medencébe mindenképpen puha, finom szemcséjű aljzatot, homokot töltünk. Az élesebb kövek, durva sóder lekoptatja érzékeny bajuszszálaikat, melyet a harcsák nem viselnek jól. A gyöngykavics sem optimális a hosszú távú tartására! Átlagos növényesítésű medence megfelel nekik, de szívesen vonulnak vissza pihenni a növények tövei közé. Napközben is aktívak, folyamatosan az aljzatot túrják táplálék után kutatva. Élethű környezetet varázsolhatunk, ha pár marék falevelet is szórunk az akváriumba.

A vízminőségre nem túl kényes, átlagos szűrésű akvárium elegendő számára, de a rendszeres részleges vízcseréről ne feledkezzünk meg. Egy általános trópusi akvárium hőfoka (24-26 °C) ideális nekik. Semleges körüli pH is megfelelő, nem szükséges túl savas vizet töltenünk akváriumukba. A lágy vizet azonban kedvelik, 5-10 nk lenne a legideálisabb számukra. Ettől függetlenül a beakvarizált példányok csapvízben is jól tarthatóak, tenyésztett halaknak az átlag csapvíz keménysége sem jelent nagy gondot. Betegségekre nem érzékeny. Béllégzőként képes légköri levegőt nyelni, és annak oxigéntartalmát bélfalán megkötni. Ha szállítjuk, akkor ne tiszta oxigénnel töltsük fel ezért zacskóját, s érdemes némi aktív szenet is tenni mellé. Mellúszóinak első sugarai hegyes tüskévé módosultak, óvatosan fogjuk ki őket, mert ujjunkat megsúrhatják és a halhálóba is könnyen beleakadhatnak.

Etetésük teljesen problémamentes, lévén elfogadják a legtöbb akváriumi eleséget. Megeszik a más halak által meghagyott és aljzatra süllyedt tápokot (pl.: lemezes, granulált eledel), de téves nézet, hogy a Corydorasok maradékokon eltarthatóak. Teljes értékű táplálást kívánnak, legalább számukra készült, hamar szemcsésedő táptablettákat kapjanak. Mindazonáltal a legjobb eleség a páncélosarcsák számára az élő tubifex! Szaporításuk előtt különösen fontos a kielégítő etetés. Tubifex hiányában örömmel fogadják a szúnyoglárvát, blackwormot, artémiát, grindált, televényférget, kisebb földigilisztákat vagy akár a különböző fagyasztott mixeket is.

Az ivarok megkülönböztethetőek az alapján, hogy a nőstények teltebbek és nagyobbak a karcsúbb alkatú hímeknél. Csoportosan ívassuk őket, egy nőstényre két hím számolva. A szaporító akváriumba töltünk kb. 25-26 °C-os, semleges kémhatású, lágy vizet. Szórjunk kevés homokot az aljára (főleg, ha itt akarunk nevelni) és tegyünk be egy szivacs szűrőt. Az ívás hideg vizes vízcserével váltható ki, mely az esős évszakot modellezi halaink számára: az ikrarakás bekövetkeztéig naponta kb. 60%-ot cseréljük le 15-17 °C-os hideg vízre. Az ívás a klasszikus T-pózban történik, ahol a nőstény orrával a hím oldala felé fordul (véltetően így tereli a hímivarsejteket az ikrák felé). Az ikrákat hasúszói közé fogja, majd elhelyezi a vízínövények levelei között, vagy az üvegen. Viszonylag termékeny faj. Ívás után a szülőket eltávolíthatjuk, a vízhez tehetünk némi penészedés gátló anyagot (pl. Xanthakridin). Az ikrák jó 3 nap alatt kikelnek, további 2-3 nap kell a kishalak elúszásáig. Ezt követően frissen kelt artémia naupliákkal indíthatóak, de vigyázzunk, hogy peteburok ne kerüljön melléjük, mert azt elfogyasztva bélelzáródásban elpusztulhatnak. Banánférget, walterférget is kaphatnak. Idővel térjünk át vágott tubifexre. Bőséges etetés és rendszeres vízcserék mellett aránylag jó tempóban nőnek.

EGYÉB ELNEVEZÉSEK:

syn: *Corydoras dubius*, *Corydoras episcopi*

Eng: *Three stripe corydoras*, *Leopard cory*, *Three line cory*

Egyéb köznevei: *Leopardimonninen*, *Dreilinién-Panzerwels*, *Caracha*, *Corydoras tres líneas*, *Shirui*.

KATEGÓRIÁK:

[Akváriumi halak](#), [Harcsafélék](#)

KULCSSZAVAK:

[Corydoras trilineatus](#), [Háromcsíkos páncélosharcsa](#), [Akváriumi halak](#), [1872](#), [akvarisztika](#), [Cope](#), [Harcsafélék](#), [Callichthyidae](#)

JELLEMZŐK:

[békés rajhal](#), [közepesen áramló vízi](#), [hosszú életű 6 év fölött](#), [lassan mozgó vízi](#), [fekete vízi](#), [félsavas \(6-6.5 pH\)](#), [közepesen aktív mozgású](#), [Andok orsz.](#), [hőigényes \(25-30 °C\)](#), [mindenevő](#), [Kelet-Dél-Amerika](#), [alsó szint](#), [átlagos növényzetigényű](#), [Peru](#), [igenlágvyvízi \(0-5°Nk\)](#), [lassú mozgású](#), [Ecuad.-Kol.](#), [lágvyvízi \(5-10 Nk°\)](#), [Amazónia](#), [közepes hőigényű \(20-25°C\)](#), [barna vízi](#), [Amerika](#), [közepesen keményvízi \(10-15°Nk\)](#), [Dél-amerika](#), [közepes méretű 5-10 cm](#), [közepesméretű akvárium \(50-100 literig\)](#), [sárga vízi](#), [átlátszó vízi](#).

FELHASZNÁLT IRODALOM, FORRÁSOK:

Ian A. M. Fuller, Hans-Georg Evers: **Identifying Corydoradinae Catfish**

https://www.planetcatfish.com/common/species.php?species_id=508 <https://www.l-welse.com/reviewpost/showproduct.php/product/492>

http://www.scotcat.com/callichthyidae/c_trilineatus.htm

Írta: Liziczai Márk

Katalógusba került: 2008-06-03 09:01:16

Legutolsó frissítés: 2020-04-16 13:31:05

Katalógus ID: 4140

Oldal linkje: <https://akvaristalexikon.hu/akvariumi-halak/harcsafelek/corydoras-trilineatus.html>

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva